

Stawarski

KNIHODIAK

**Podzimni
editce**

(13)

Stawarski

KNIHODLAK

Podzimní edice

Josef Stawarski

© 2022, 2024

Druhé upravené vydání

NAČTES 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez předchozího písemného souhlasu majitele práv.

Tato kniha je beletristické dílo. Jména, postavy, organizace, místa a události v ní uvedené jsou buď výplodem autorovy fantazie, nebo jsou použity ve zcela fiktivním kontextu.

ISBN 978-80-11-02586-1 (pdf)

978-80-11-02587-8 (ePub)

978-80-11-02588-5 (mobi)

Knihodlak – podzimní edice, aneb za mlhavých přesčasů

tvoří sbírkou šesti a půl povídek a jedné eseje, které přispívají k tématu **Knihodlaka**. Vedle úvodní povídky, ve které se seznámíte s tuzemským objevem Knihodlaka, se zúčastníte jedné půlnoční – osudové Zkoušky, pokusíte se získat zajímavé Angažmá, navštívíte Pout', obdržíte neobvyklou Navštívenku, poznáte Počítačovu ženu a užijete si povedený Slogan, který vás možná ochrání více než preventivně podávané patáky a reflexní mačkání nosu.

Sbírkou povídek spojuje volně jedno roční období, snad proto ta edice. Po přečtení – vyslechnutí knihy nemusíte opadávat ani se zbarvovat do tónů zmíněného období, v zásadě to nikdo nebude kontrolovat, ale nikdy nevíte, co vás v téhle hyperkorektní době může ještě potkat..... možná, v lepším případě, sem tam, nějaký ten Knihodlak.

Na konci výběru (last but not least) nepřichází Japonec, ale volná úvaha, takříkajíc esej na Knihodlačí téma. Možná krapet moc teoretická na podzimní dobu.....ale na druhé straně proč se trochu nevzdělat a nepřiotrávit, když je to jedny peníze. Jinými slovy, esej číst – poslouchat nemusíte, z ostatního, ale budete ztuhla zkoušení.

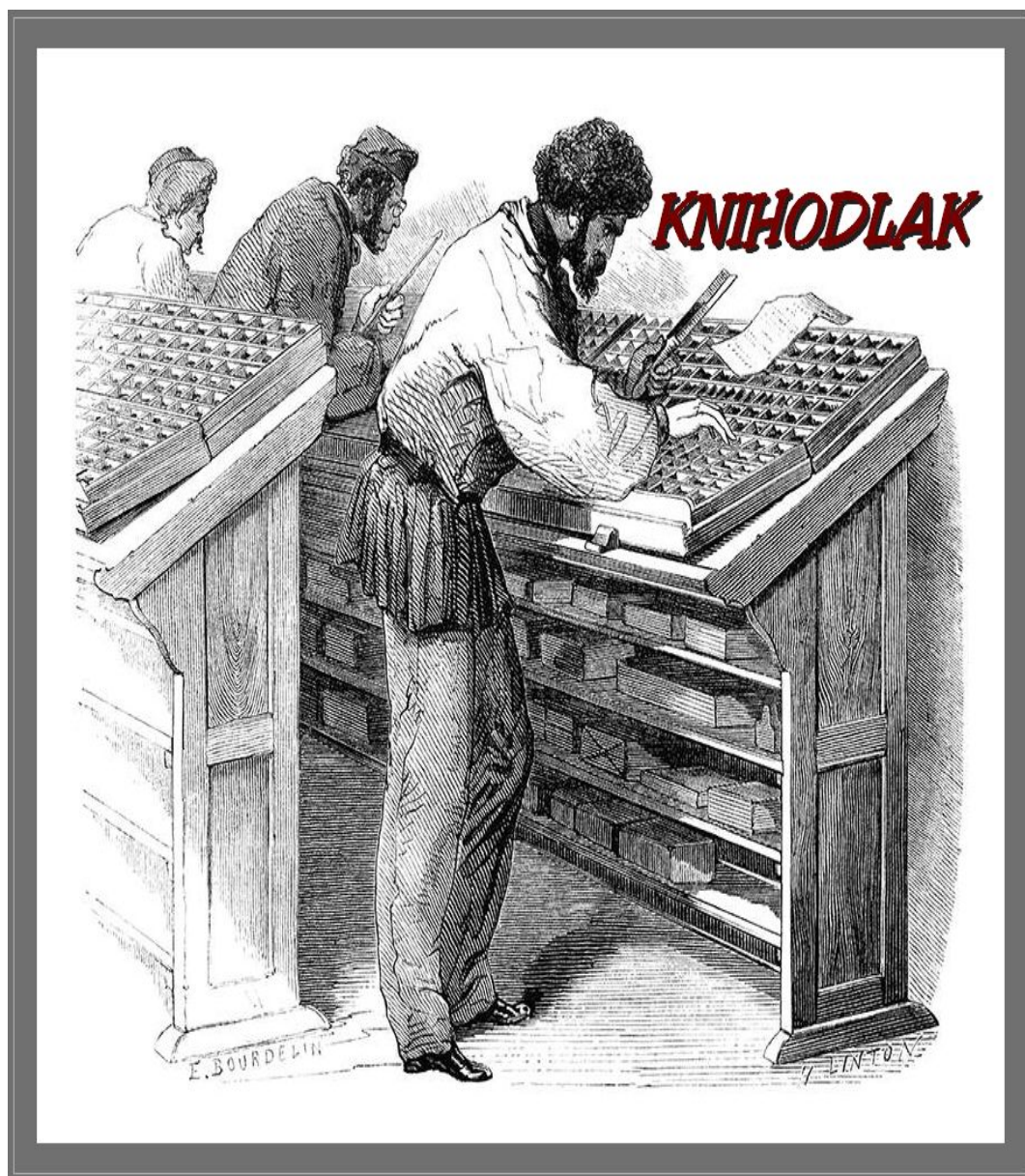
Promiňte ten zmatek, sbírka není určena pro žádný stupeň vzdělávací soustavy, dokonce byla její distribuce zakázána ve všech nalezincích, chorobincích a starobincích na území mocnářství, takže zmínka o přezkušování byla míněna čistě akademicky, nebo tak nějak, ostatně pokud budete cokoli, co dále uslyšíte brát vážně, vyhledejte, když už ne odbornou pomoc, tak alespoň mediaci, rekreaci nebo si kupte cukrovou vatu. Je zcela zaručené, že požíváním pouťových pamlsků se nikdo – dosud, Knihodlakem nestal. Pokud se Vám to i přes to podaří, dejte nám, prosím, vědět, věda vaše přiznání nezbytně potřebuje a zapsat se do historie jako odstrašující příklad, to už stojí za pár minut vašeho času. Třeba se jednou bude udělovat Nobelovka za Knihodlactví, ostatně téma je to dost výbušné i na Alberta, a to jeho nadání a autor konečně prolomí prokletí, se kterým si od Seiferta neví rady kdejaká kundera.

Stockholm – 2022

P.S.

Nakladatelství se omlouvá za poslední větu předmluvy, autor těžce nesel, že na něho letos opět zapomněli, sebekriticky, ale přiznává, že se málo profiloval jako senilní, frankofonní bolševička. Ostatně každá zkušenost se jednou k něčemu hodí. Jen není zřejmé kdy a k čemu. Ostatně o tom je celá naše postmoderní, postfaktická a postkapacitní epocha.

Sympatizující re(d)akce

KNIHODLAK

Každý den žloutlo jiné listí. Nepadat z větví zbytečně na zem, zbarvovalo by se bezúčelně jako rodný list předposledního měsíce roku a pokud bych se poddal podzimnímu sentimentu, mohl jsem obarvené větve pokládat za voskovice obětovaná za léta strávená ve městě, kde olysalé pahýly stromů a zhaslé kandelábry tvořily povinný inventář ulice, domova, života.

Už si nevzpomínám, přselo, poletoval prach, něco nepříjemného mě tlouklo do tváře a já se schoval do podloubí domu přepaženého řadou skel. Ve vzduchu visel nakyslej prach a jak si tak visel, poletovalo v náporech větru něco vlhkého a vtíravého, strčil jsem hlavu do dveří a ploužil se okolo stolků se zaslepeným umakartem a kovovejma dříkama stojanů. V obláčcích páry si namodralé hrnce dávaly posledního šluka a rovina zbytků a zbytečnosti srážela všechny ty pachy a seschlý omáčky v jedinou kejdu a taky kuchařku v komicky červený čepičce, kterým decentně doplňovala svůj outfit umaštěným břichem.

"Svíčkovou?"

Dostal jsem ji na talíř a odsunul se ke stolku. Na zemi se choulila omáčka a trocha světla. Všechno se lepilo a zanášelo spáry podél dlaždic. Občas se něčí bota prodrala mělkou skulpturou a přede mnou přistál cizí talíř. Řídká zrzavá bradka se potápěla do poblívky za 3,50 a drobky země upadávaly o podál. Tvář vytáhlého muže působila neuroticky, lačně, tak poblívkově, ale přesto jí nebylo možné upřít určitou inteligenci. Chlapík se ohlížel a narážel lžící na dno.

Naschle - "zadrmolil, otřel si tvář cípem pomuchlaného kapesníku a opustil talíř. Přes rameno a v obou rukou odnášel tašky a balíčky. Na burana nevypadal, na Ježíška působil lehce konfekčně. Sepraný oblek a demódovaná košile kanuly z něho spíše jako z pošťáka.

Brouzдал jsem se zbytky omáčky a ohlodanou flaksou. Po podlaze přeběhla kočka a vklouzla za odpadkový koš. Odsunul jsem talíř a rukou pudově hmátl pod stůl. Při vytahování tašky vypadl balíček, komicky přebalený použitým balícím